

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 21C/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220201536
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2220201536.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. S. XXX, F., J.Č.. Ú. G. E. Z., proti žalovanému: M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Q. XXX/XX, J. G., v konaní zastúpený: Advokátska kancelária Legal Cases, s.r.o., IČO: 36 720 097, so sídlom Alžbetínske námestie 328, Dunajská Streda, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.459,20 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.
- III. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne podanou dňa 26.11.2019, opätovne doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.03.2020, v znení jej doplnenia zo dňa 01.07.2020 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia 3.000,- Eur titulom náhrady škody.

2. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že mu žalovaný spôsobil ťažké ublíženie na zdraví. Za uvedený skutok bol právoplatne odsúdený, pričom on ako poškodený bol svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilné konanie. Poukázal na to, že žalovaný mu spôsobil dlhodobú práceneschopnosť a znemožnil mu vykonať akúkoľvek prácu. Počas tohto obdobia bol obmedzený v bežnom živote. Žalovaný mu (ako aj jeho rodine) pokazil vianočné sviatky a musel zrušiť aj plánovanú dovolenku. Ďalej poukázal aj na dobrú finančnú situáciu žalovaného.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 24.08.2020, uviedol, že pri bitke dňa 24.12.2017 spôsobil žalobcovi poškodenie na zdraví, v dôsledku čoho bol žalovaný obmedzený na obvyklom spôsobe života od 24.12.2017 do 29.01.2018. Potrebné ošetrenia a liečba, ktoré si vyžadovali zranenia žalobcu spočívali v užívaní liekov proti bolesti po dobu asi troch týždňov a bola nutná sadrová fixácia. PN poškodenému nebola vystavená, nakoľko žalobca o to ani nežiadal, keďže bol žalobca nezamestnaný. Za ublíženie na zdraví, ku ktorému sa žalovaný priznal v plnom rozsahu, bol žalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov. S poukazom na uvedené neobstojí tvrdenie žalobcu, že mu bolo konaním žalovaného spôsobené ťažké ublíženie na zdraví, ktoré malo trvať vyše troch mesiacov. Ďalej poukázal na to, že žalobca uplatnenú výšku škody ničím nezdôvodnil, neuviedol na základe akých skutočností mu mala byť v dôsledku ublíženia na zdraví spôsobená škoda v uplatnenej výške. Z uvedeného dôvodu žalovaný s nárokom žalobcu, keďže je nepreskúmateľný nesúhlasí. Na uplatnenie práva na náhradu škody na zdraví platí výlučne dvojročná premlčacia subjektívna lehota. Žalobca sa o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá dozvedel dňa

24.12.2017, kedy aj podal na žalovaného trestné oznámenie. S poukazom na túto skutočnosť, žalovaný žalobcom uplatnený nárok považoval za premlčaný.

4. Žalobca v replike poukázal na trestný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX, ktorým bol žalovaný odsúdený za ublíženie na zdraví. Uviedol, že mu žalovaný spôsobil zlomeninu ľavej ruky, pomliaždenia a psychickú traumu. Dňa 24.12.2017 bol ošetrovaný na pohotovosti a následne ešte ďalších 5 týždňov chodil na kontroly. Spôsobená psychická trauma naďalej trvá. Od tej doby nevie dobre spať, tú udalosť má stále pred sebou.

5. Žalovaný v duplike, doručenej súdu dňa 25.11.2020 uviedol, že ak súd dospeje k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný, škoda za ublíženie na zdraví bola v trestnom konaní sp. zn. XT/XX/XXXX vedenom Okresným súdom Dunajská Streda riadne znaleckým posudkom ohodnotené bodovým hodnotením znalca a jej výška bola vyčíslená. Nároky žalobcu presahujú výšku škody na zdraví ustálenú znaleckým posudkom. Z uvedeného dôvodu v prípade, že súd dospeje k záveru o nepremičaní nároku žalobcu, je žalovaný pripravený uhradiť žalobcovi škodu vyčíslenú znaleckým posudkom. Nárok žalobcu za psychickú traumu je nedôvodný v plnom rozsahu. Žiadna psychická trauma u žalobcu nebola zistená ani lekárske riešená. Žalobca nebol nútený podrobiť sa psychologickému alebo psychiatrickému pomoci. Po uvedenom poškodení zdravia jeho zdravotný stav mu nebránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Nespavosť žalobcu môže byť spôsobená aj stresom alebo nepohodlím z pobytu vo výkone trestu, kde si odpykáva trest za spáchaný trestný čin. Žalovaný sa so žalobcom pobil v decembri 2017, v tom čase nevykazoval žiadnu nespavosť ani psychickú traumu, ani sa na ňu nesťažoval a vôbec takéto zdravotné ťažkosti neuvádzal. Predmetom dokazovania v trestnom konaní bolo vyčíslenie škody či už na fyzickom alebo duševnom zdraví poškodeného, ktorá mu mala byť spôsobená konaním žalovaného. Žiadna škoda na jeho psychickom zdraví nebola zistená. Vzhľadom na charakter ublíženia na zdraví, spôsob života žalobcu, nie je možné ani hypoteticky pripustiť prípadné duševné poškodenie zdravia žalobcu v dôsledku konania žalovaného, ktoré by malo nastať alebo neustále trvať po troch rokoch bitky medzi žalobcom a žalovaným. S poukazom na uvedené skutočnosti považoval žalovaný nárok žalobcu na odškodné za psychickú traumu v plnom rozsahu za nedôvodný.

6. Žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení, doručenom súdu dňa 24.11.2021 poukázal na to, že žalobu doručil tunajšiemu súdu dňa 26.11.2019, pričom podanie bolo adresované k sp. zn. 4T/36/2019. Sudkyňa mu listom zo dňa 17.02.2020 oznámila, že žiadosťou nie je možné sa zaoberať v trestnom konaní, keďže bol s uplatneným nárokom odkázaný na civilný proces. Dňa 31.03.2020 preto opäť do konania pod sp. zn. XT/XX/XXXX podal žiadosť o odškodné. Sudkyňa v danom konaní dala úpravu, aby toto podanie bolo z trestného spisu vybraté a predložené na zápis do civilného oddelenia. Dňom 24.04.2020 bolo toto podanie zapísané pod sp. zn. 21C/12/2020. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa domáhal odškodného žiadosťou, ktorá bola doručená súdu dňa 26.11.2019. Adresovaná bola síce do nesprávneho konania, avšak v zákonnej dvojiročnej lehote. Adresovanie žaloby do trestného konania bola formálnou chybou žalobcu, avšak tá istá chyba bola pri ďalšom podaní zo dňa 31.03.2020 legitimizovaná rovnakou sudkyňou a zapísaná do civilného konania pod sp. zn. 21C/20/2020. V tomto konaní sa preto posudzovanie podania žaloby musí odvíjať od prvej žaloby zo dňa 26.11.2019, inak by prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nebol v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Na základe uvedeného, preto žalobca žiadal, aby bola pôvodná žaloba, ktorá bola súdu doručená dňa 26.11.2019 do sp. zn. XT/XX/XXXX, pripojená k prebiehajúcej konaniu. Súčasne žiadal o pripojenie trestného spisu sp. zn. XT/XX/XXXX ku konaniu, z ktorého vyplýva rozsah zranení, celkový opis skutku, proces liečenia a ostatné rozhodné skutočnosti potrebné pre konanie. Okresný súd Dunajská Streda v konaní sp. zn. XT/XX/XXXX uznal žalovaného vinným pre prečin podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a vo výroku o náhrade spôsobenej škody v zmysle § 288 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného na civilné konanie. Keby súd prihliadal na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho podmienku premlčania práva na náhradu škody po dvoch rokoch odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, v každom konaní, potom by konania, ktoré nie sú ukončené do dvoch rokov odo dňa spáchania skutku, automaticky nepriznávali poškodenému nárok na náhradu škody. To by vytváralo enormný tlak na orgány činné v trestnom konaní a súdy, aby do dvoch rokov odo dňa spáchania skutku rozhodli o zodpovednej osobe. Keďže žalobca si uplatnil náhradu škody v skončenom trestnom konaní, v ktorom bol rozsudkom odkázaný na občianskoprávne konanie, bola dodržaná lehota na podanie žaloby. Žalobca žiadal o určenie odškodného za spôsobenú bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže po dobu liečenia sa nemohol uchádzať o zamestnanie a brigády,

ktorými si dopomáha k rodinnému rozpočtu, teda nemohol zabezpečiť svoju ženu a deti a bol preto odkázaný na požičiavanie peňazí, a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur. Na základe uvedeného žiadal, aby súd pokračoval v konaní a rozsudkom mu priznal odškodné vo výške 10.000,- Eur a zaviazal žalovaného na náhradu do 15 dní.

7. Vzhľadom na to, že žalobca rozšíril uplatnený nárok na náhradu škody, uznesením č.k. 21C/12/2020-108 zo dňa 17.08.2023 súd pripustil zmenu žaloby nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

8.1. Na pojednávaní dňa 02.10.2023 sa žalobca pridržiaval svojich doterajších písomných podaní a uviedol, že žalobu podal, nakoľko ho žalovaný napadol, na súde urobil vyhlásenie a priznal sa všetkému, za to dostal podmienený trest. Sudkyňa mu na pojednávaní oznámila, že ak chce bolestné, musí o to žiadať v civilnom spore. Preto sa obrátil na civilný súd. Žiadal priznať sumu 10.000,- Eur. Poukázal na to, že keď sa zhorší počasie, ruka ho veľmi bolí, nevie spať a stále má pred očami čo sa stalo.

8.2. Právna zástupkyňa žalovaného namietala premlčanie, pričom mala za to, že žalobca doteraz neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci svoj nárok od roku 2019. Žalovaný je pripravený uhradiť žalobcovi sumu 1.459,20 Eur, zvyšný nárok však neuznáva. Poukázala na to, že žalobca si v trestnom konaní nárok riadne neuplatnil. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že žalovaného majetkové pomery sú dobré a preto môže žalobcovi nahradiť škodu, túto argumentáciu považovala za irelevantnú. Poukázala aj na to, že sa nejednalo o ťažké ublíženie na zdraví. Rovnako poukázala aj na trestnú minulosť žalobcu. Mala za to, že žalobcov nárok je neopodstatnený, keďže nešpecifikoval ani výšku bolestného. V prípade, že súd bude mať za to, že nárok nie je premlčaný, žalovaný bolestné vo výške stanovenej znalcom nepopiera, a preto navrhla, aby súd nad rámec znalcom ustanovenej výšky, žalobu zamietol.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s podaniami strán sporu ako aj s obsahom dočasne pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/36/2019, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 13.11.2019, právoplatným dňa 13.11.2019, uznal obžalovaného M. I., nar. XX.XX.XXXX za vinného, že dňa 24.12.2017 v čase okolo 09:00 hod. v obci J. G., okres B. S. E. Q. Z.E. vošiel na dvor riadne obývaného rodinného domu so súpisným číslom XXX/XX po tom, čo ho tam majiteľ uvedeného domu Š. Á., E.. XX.XX.XXXX dobrovoľne pustil a následne v rodinnom dome pristúpil k tam prítomnému P. S., E.. XX.XX.XXXX, ktorého drevenou palicou viackrát udrel do ľavého predlaktia a jedenkrát do chrbta, následne ho viackrát kopol do oblasti rebier a úst, pričom mu spôsobil zranenia pomliaždenie tvárovej časti v oblasti brady a ľavej lícnej oblasti, pomliaždenie a odreninu v driekovo - krížnej oblasti vzadu, zlomeninu tela kosti lakťovej vpravo bez posunu, pričom bol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života od 24.12.2017 do 29.01.2018 a to všetkými každodennými činnosťami, ktoré vyžadujú súčinnosť oboch rúk, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, a za to mu uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodený Leonard Stojka bol svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

11. Zo záverov znaleckého posudku č. 26/2016 MUDr. U. K. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, vypracovaného v trestnom konaní, je zrejmé, že mechanizmus zranení u poškodeného nastal opakovanými údermi dlhým tupým predmetom, aspoň jedenkrát do záhlavia, aspoň jedenkrát do ľavej lícnej oblasti, aspoň jedenkrát do oblasti chrbta v driekovo-krížnej časti a aspoň jeden úder väčšej intenzity na pravé predlaktie, ktorý poškodenému zlomil pravú lakťovú kosť. Opuch brady mohol byť spôsobený aj úderom pästou, alebo kopnutím nohou. Poškodený utrpel pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, pomliaždenie tvárovej časti v oblasti brady a ľavej lícnej oblasti, pomliaždenie a odrenina v driekovo-krížovej oblasti vzadu, zlomenina tela kosti lakťovej vpravo bez posunu. Všetky popísané zranenia poškodeného svedčia o tom, že sú v priamej príčinnej súvislosti s opísaným incidentom, bitkou zo dňa 24.12.2017. Jedná sa o ťažký úraz s dobou liečenia nad 6 týždňov. Dĺžka liečby poškodeného trvala odo dňa úrazu, t.j. od 24.12.2017 do 29.01.2018, kedy mu bola odstránená sadrová fixácia pravého predlaktia. Celkovo doba liečby trvala od 24.12.2017 do 07.02.2018.

Obvodným lekárom PN poškodenému nebol vystavený, keďže o to nepožiadala, bol nezamestnaný. Dĺžka liečby je primeraná, plne odôvodnená, dobre dokumentovaná odbornými ambulanciami, až na poslednú kontrolu, na ktorú sa poškodený nedostavil. Doba liečby u podobných úrazov trvá 6-8 týždňov v závislosti od veku pacienta, typu zlomeniny a pridružených komplikácií. Bolesť za uvedené poranenia je podľa znaleckého posudku 80 bodov, čo pri hodnote 1 bodu vo výške 18,24 Eur spolu činí 1.459,20 Eur. Liečba poškodeného je ukončená, preto aj bolesť je konečná. Sťaženie spoločenského uplatnenia, trvalé následky, znalec nepredpokladal a uviedol, že nenastanú.

12. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

14. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

15. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

16. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

17. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

18. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

19. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

21. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

22. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

23. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

25. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok

na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

27. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

28. „Pre úspešnosť žaloby o náhradu škody je nevyhnutné preukázanie kumulatívneho naplnenia predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, ktorými sú: porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušením právnej povinnosti je myslený objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická alebo právnická osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila svoje povinnosti. Pritom nie je rozhodujúce, či právna povinnosť vyplýva z právneho predpisu alebo zo záväzkovo-právneho vzťahu. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá (injuria non praesumitur). Pod škodou je potrebné rozumieť akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. Príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, pričom vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah (výška), aj ohľadne príčinnej súvislosti, zaťažuje tiež poškodeného. Ku skúmaniu zavinenia v prípadoch, kde zákon za zodpovednosť za škodu vyžaduje zavinenie, sa pristúpi v súdnom konaní až po tom, keď bola zistená príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Na rozdiel od predchádzajúcich troch zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, zavinenie má subjektívny charakter, pretože predstavuje vnútorný psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu úkonu a ku škode. Súd je v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin (R 27/1977).“ „V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku, a tým aj formou zavinenia predpokladaného trestným činom (R 35/1993).“ Súdna prax sa pri aplikácii ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku ustálila na názore, podľa ktorého ak je v čase rozhodovania civilného súdu právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté, že bol spáchaný trestný čin, je súd viazaný výrokom, že bol trestný čin spáchaný a výrokom, kto ho spáchal; súd je pritom viazaný výrokom, nie odôvodnením trestného rozhodnutia. Z výroku o vine je však treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a (R 22/1979). Rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku“ (viď. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/72/2022 zo dňa 28.06.2023).

29. V súdnom prípade medzi stranami sporu bolo nesporné spáchanie trestného činu žalovaným, za ktorý bol právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 13.11.2019, právoplatným dňa 13.11.2019. Čo sa týka právnej kvalifikácie spáchaného skutku, ide o prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle zákonnej definície v ustanovení § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Keďže samotná skutková podstata trestného činu ublíženia na zdraví je rovnaká ako pri (civilnej) zodpovednosti za škodu na zdraví, t.j. zavinené spôsobenie škody na zdraví poškodeného škodcom, súd prijal právny záver o rozsahu viazanosti trestným rozsudkom, nakoľko rozhodnutie trestného súdu riešilo existenciu škody

na zdraví poškodeného žalobcu, protiprávnosť konania žalovaného, zavinenie žalovaného a príčinnú súvislosť medzi protiprávnosťou konania žalovaného a škodou na zdraví žalobcu, t.j. otázky podstatné pre rozhodnutie o náhrade škody podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

30. Medzi stranami sporu ostala sporná výška škody s tým, že žalovaný vzniesol aj námietku premlčania.

31. Súd v prvom rade považoval za potrebné vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania. Vo všeobecnosti platí, že ak si poškodený v trestnom konaní riadne a včas uplatní svoj nárok na náhradu škody, premlčacia doba počas trestného konania spočíva. Je teda na poškodenom, aby v súlade s ustanovením § 46 ods. 3 Trestného poriadku navrhol do skončenia vyšetrovania (alebo skráteného vyšetrovania) uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu v odsudzujúcom rozsudku súdu. Z návrhu súčasne musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Súd nahliadnutím do pripojeného trestného spisu sp. zn. 4T/36/2019 zistil, že žalobca (poškodený) pri výsluchu pred príslušným orgánom činným v trestnom konaní dňa 22.01.2019 uviedol, že náhradu škody nežiada. Až na hlavnom pojednávaní 13.11.2019 si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému vo výške 2.000,- Eur z titulu bolestného. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní riadne a včas neuplatnil, pričom na tom nič nemení ani to, že napriek uvedenému bol trestným rozsudkom odkázaný svojim nárokom na civilný proces. Na to, aby v civilnom konaní mohol byť žalobca úspešný, nemusí síce si uplatniť nárok na náhradu škody, vystavuje sa tým ale riziku premlčania svojho nároku.

32. Podľa § 106 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa najneskoršie právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. „Zásadne je potrebné vychádzať z toho, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, u ktorých bežia samostatné premlčacie doby. Počiatok ich behu je stanovený okamžikom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Jedná sa o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu, pričom tzv. objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Počiatok subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody sa viaže na okamžik, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že mu vznikla škoda a kto za ňu zodpovedá, a nezávisí teda na tom, či a kedy si poškodený zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí pre neho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať. V prípade nároku na odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa žalobca dozvedel o škode v čase, kedy sa mu zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a od momentu, kedy nadobudol vedomosť aj o osobe zodpovednej za vznik škody, začala bežať subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu za bolesť. V tomto zmysle sa poškodený o škode spočívajúcej v bolesti (a sťaženi spoločenského uplatnenia) dozvie v čase, kedy sa po skončení liečby jeho zdravotný stav natoľko ustálil, že bolo zistiteľné, či a v akom rozsahu k sťaženiu jeho uplatnenia v živote a v spoločnosti došlo a kedy je možné na základe skutkových okolností, ktoré má k dispozícii, objektívne vykonať jeho ohodnotenie. Nie je tak rozhodný okamih reálneho vyhotovenia lekárskeho posudku, ale okamih, kedy je lekársky posudok za účelom zhodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia možné vyhotoviť t. j. ustálením zdravotného stavu“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/171/2022 zo dňa 31.01.2023).

33. Opierajúc sa o vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (právne závery ktorého považoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľné; uznesenie sp. zn. II. ÚS 249/2023 zo dňa 10.05.2023), súd ustálil začiatok plynutia premlčacej doby dňom 08.02.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni ukončenia liečenia žalobcom dňa 07.02.2018. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že vedomosť o zodpovednej osobe mal žalobca už v deň škodovej udalosti dňa 24.12.2017. Žaloba na súd bola žalobcom podaná dňa 26.11.2019, t.j. v zákonnej dvojročnej lehote.

34. K otázke včasnosti podania žaloby súd považuje za potrebné uviesť, že do trestného spisu sp. zn. XT/XX/XXXX boli založené dve podania žalobcu (doručené dňa 26.11.2019 a dňa 31.03.2020). Ide o podania obsahovo takmer identické, výslovne adresované civilnému oddeleniu s nesprávne uvedenou spisovou značkou trestného konania, pričom pôvodne bol daný trestnou sudkyňou pokyn na vylúčenie iba neskoršieho podania žalobcu do civilného registra a až následne bolo založené do tohto (civilného)

spisu aj skoršie podanie žalobcu. Keďže postup pri podaní žalobcu doručenom dňa 26.11.2019 mal byť identický ako pri podaní doručenom dňa 31.03.2020, súd je toho názoru, že žaloba v danej veci bola podaná dňa 26.11.2019. Dodatočné vylúčenie skoršieho podania žalobcu z trestného spisu, nemôže byť žalobcovi na ujmu.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že právo žalobcu na náhradu škody titulom bolestného nie je premlčané.

36. Čo sa týka výšky priznanej škody, súd poukazuje na to, že si žalobca uplatnil bolestné a náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 10.000,- Eur. Uvedený nárok žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval, dôkazy na preukázanie svojich tvrdení neprodukoval. Žiadal len pripojiť trestný spis a vychádzať z jeho obsahu. Z uvedeného trestného spisu mal súd preukázané, že v rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok č. 26/2016, v ktorom znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. U. K. bolestné za poranenia žalobcu vyčíslil sumou 1.459,20 Eur (80 bodov, čo pri hodnote 1 bodu vo výške 18,24 Eur spolu činí 1.459,20 Eur). Súd tento znalecký posudok považoval za logický a presvedčivý, preto sa s jeho závermi, ktoré nenamietali v konaní ani strany sporu, stotožnil. Keďže okrem uvedeného znaleckého posudku iný dôkaz súdu predložený nebol, avšak žalovaný vyhlásil, že (pokiaľ právo žalobcu nie je premlčané) je pripravený žalobcovi uvedenú sumu 1.459,20 Eur uhradiť, súd čiastočne žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.459,20 Eur.

37. Čo sa týka tvrdení žalobcu o tom, že z dôvodu žalovaným spôsobenej škody nemohol finančne zabezpečiť svoju rodinu, musel zrušiť rodinnú návštevu počas vianočných sviatkov, pričom od tej udalosti nevie spať, súd poukazuje na to, že uvedené tvrdenia žalobcu neboli žiadnym spôsobom preukázané. Navyše v tomto smere žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom tvrdenej ujmy. Z obsahu súdneho spisu ďalej nevyplýva, že by bol žalobca zamestnaný resp. disponoval akýmkoľvek legálnym príjmom v rozhodnom období. Rovnako tvrdenia žalobcu o dobrých finančných pomeroch žalovaného sú irelevantné a neodôvodňujú priznanie vyššej náhrady. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd vo zvyšnej časti žalobu, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, zamietol.

38. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanému týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP. V konaní mal žalobca úspech v rozsahu 14,59 % (pri žalovanej sume 10.000,- Eur a priznanej sume 1.459,20 Eur) a žalovaný 85,41 %. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 70,82 %.

45. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie ustanovenia § 257 CSP teda negatívne dopadá na tú stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, z ktorého dôvodu musí použiť tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Samotné dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné

okolnosti Civilný sporový poriadok bližšie nešpecifikuje. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu ich práva na súde a ich postoj v konaní. Aplikácia citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania neprizná. Už zo slovného znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadať k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti. Výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach strán sporu. Vždy je pritom potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Významnými z hľadiska aplikácie ustanovenia § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán sporu v priebehu konania a pod.. Uvedené ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania a nepriznať tak náhradu trov úspešnej strane sporu, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami, ale má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

46. Súd sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania riadil vyššie uvedenými úvahami a postupoval podľa citovaných zákonných ustanovení a rozhodol o nepriznaní nároku na náhradu trov konania úspešnému žalovanému, a to prihliadajúc na okolnosti a osobitosti danej veci a okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby. Súd na jednej strane prihliadol na to, že žalovaný sa dopustil voči žalobcovi úmyselnému trestnému činu a na strane druhej prihliadol aj na sociálne aspekty žalobcu, ktorý je v súčasnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody a je bez príjmu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku žalobca nemôže podať odvolanie, keďže po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie.

Proti tomuto rozsudku žalovaný má právo podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.